

فروش ابزار شکنجه برای دفاع از حقوق بشر!

۱۹۷۰ تکنولوژی ابزار الکتریکی شکنجه و سلاحهای بی‌حس کننده را به منظور استفاده آنها به وسیله پلیس ضدجنایت توسعه دادند. نخستین سری از این ابزار در ابعادی به اندازه یک چراغ قوه کوچک یا تلفن همراه که از طریق یک باتری فعال می‌شد ساخته و به بازار عرضه شد. در پی ابزار تمایل حکومت‌هایی که در کشور آنها شکنجه رواج داشت به داشتن این ابزار، کارشناسان آمریکایی اقدام به توسعه تکنولوژی آن کردند و باتون‌هایی ساختند که در صورت تماس با عضلات بدن نخست آنها را متشنج می‌کرد و متعاقباً به کلی از کار می‌انداخت. کسانی که هدف ضربه‌های این باتون‌ها قرار می‌گرفتند در مدتی کوتاه کنترل خود را از دست

خواستاران آن عرضه می‌شود. در سال گذشته مأموران حقوق بشر و گروه‌های عفو بین‌الملل مبارزه‌ای گسترده را با سازندگان این ابزار و دولتهایی که خریدار آن هستند در سرتاسر جهان آغاز کردند. سازمان عفو بین‌الملل می‌گوید شکنجه به وسیله شوک الکتریکی و آزار زندانیان بوسیله ابزار برقی دست کم در ۵۰ کشور جهان و به ویژه در خاورمیانه، آفریقا، آمریکای لاتین و آسیا رواجی گسترده دارد. «برایان وود» که از سوی عفو بین‌الملل مأمور تحقیق در این زمینه است می‌گوید: «به نظر می‌رسد که شکنجه‌گران متوجه شده‌اند سلاح‌های بی‌حس کننده و ابزار الکتریکی شکنجه برای اهداف اهریمنی آنها بسیار

خانم «واوو بوسونگو» یکی از اعضای یک حزب مخالف دولت در جمهوری دموکراتیک کنگو در ماه ژانویه گذشته، پس از دستگیری به زندان کینشازا منتقل شد. مأموران امنیتی این بار برخلاف روش همیشگی‌شان، از کتک زدن این مبارز سیاسی خودداری کردند و در عوض او را با یک باتون شصت سانتیمتری الکتریکی مضروب کردند که منجر به بیهوشی کامل او شد.

«پالدن گیاستو» یک کاهن تبتی می‌گوید مأموران امنیتی در یکی از زندانهای چین یک باتون سیاه رنگ کوتاه الکتریکی را زیر حلقوم او قرار دادند و آن قدر فشردند که او از شدت درد نقش زمین شد و وقتی به هوش آمد خود را غرق در خون دید. در لبنان، بازجویان از نوعی شکنجه استفاده می‌کنند که آن را «قالی پرنده» نام گذاشته‌اند. در این نوع شکنجه آنها قربانی خود را به یک صندلی می‌بندند و یک وسیله الکتریکی را به عضو تناسلی او وصل می‌کنند. با زدن یک دگمه جریان نیرومند برق در تمام بدن قربانی به حرکت در می‌آید و او را دچار شدیدترین دردها که تحمل آن برای هیچکس مقدور نیست، می‌کند.

استفاده از جریان برق سالهاست وسیله مورد علاقه شکنجه‌گران بوده است و هنوز هم انواع قدیمی آن، نظیر وصل کردن سیم برق به قربانی و وارد کردن جریان قوی الکتریسیته به بدن او، در بسیاری از کشورها معمول است. ولی اخیراً کارکنان سازمان‌های حقوق بشر متوجه شده‌اند که شکنجه‌گران از انواعی از ابزار برقی که با تکنولوژی پیشرفته‌ای (و اکثراً در آمریکا) ساخته شده‌اند استفاده می‌کنند. در دهه گذشته بیش از صد شرکت آمریکایی بازاریاب‌های خود را برای فروش ابزار شکنجه به اقصی نقاط جهان اعزام کرده‌اند تا کالاهای هولناک خود را که قیمت آنها از دویست دلار هم کمتر است به سازمان‌های امنیتی کشورهای جهان بفروشند. دهها هزار نوع ابزار ارزاتر هم که اکثراً برقی است و قدرت وارد کردن ضربه‌های الکتریکی با شدت ۵۰ هزار ولت را دارد مستقیماً به

استفاده از آنها آسان است و هم ردیابی این ابزار و استفاده کنندگان از آن کساری است مشکل. مقامات عفو بین‌المللی می‌گویند کنترلی اندک بر ساخت و توزیع سلاح‌های بی‌حس کننده و ابزار الکتریکی شکنجه از سوی ایالات متحده بر سازندگان آن در خاک آمریکا، اروپا و آسیا وجود دارد و بسیاری از کشورهای جهان و مقامات امنیتی آنها با فراغ خاطر از این ابزار برای شکنجه مخالفان خود استفاده می‌کنند.

جستجوگران یا مبارزان؟
آمریکاییها برای نخستین بار در سالهای

موسسه فنی محمودی

نصب و نگهداری شوفاژ
لوله بازکنی با دستگاه
سرویس کولر

شمیران، بوعلی، جنب مسجد
جعفری، بلاک ۹۱
تلفن: ۲۲۰۹۰۳۷ و ۲۲۰۹۰۴۹
موبایل: ۰۹۱۱۲۲۸۱۵۱۶

می‌دادند و بیهوش نقش زمین می‌شدند. یک شرکت آمریکایی به نام «نوا» در ایالت تنسی اقدام به ساخت نوعی از این باتون‌ها کرد که در انتهای آن از دو سرپوش فلزی شدت جریانی به میزان ۷۵ هزار ولت برق تولید می‌شد. شرکت «ارتاسر» در ایالت آریزونا موفق به ساخت نوعی تفنگ برقی بی‌حس کننده شد که در صورت اصابت آن به شخص او را تا ۴ متر دورتر پرتاب می‌کرد و به حال اغما می‌انداخت. شرکت «استان تک» در ایالت اوهاйо توسعه‌ای ساخت که آن را به دور میچ دست فرد مورد شکنجه می‌بستند و در صورت مقاومت زندانی یک مامور امنیتی با فشار دگمه‌ای شدت جریانی بسیار نیرومند را از این تسمه به کلیه‌های زندانی منتقل می‌کرد. گرچه آمریکاییها ادعا می‌کردند هدف از تولید چنین ابزاری استفاده پلیس از آنها در مبارزه با جنایتکاران است ولی خود به خوبی می‌دانستند شکنجه‌گران چه استقبالی از آنها خواهند کرد. دکتر جیمز جارانسون از «مرکز قربانیان شکنجه» در مینه‌سوتای آمریکا می‌گوید: «شکنجه با الکتریسیته دردی هولناک دارد. شدت و ضعف جریان الکتریسیته قابل کنترل به وسیله شکنجه‌گر است و درعین حال آثاری بسیار اندک بر بدن انسان شکنجه شده باقی می‌گذارد.»

کشورهایی که در آنها شکنجه رواج دارد در به دست آوردن این ابزار و یافتن توزیع کنندگان آن چندان مشکل ندارند. تایوان باتون برقی به اندونزی، ویتنام و کامبوج صادر می‌کند. آلمانها و آفریقای جنوبی سلاحهای برقی بی‌حس کننده می‌سازند و به آنگولا و مصر صادر می‌کنند. مکزیک به صورت مرکزی برای تولید و بارگیری مجدد ابزار شکنجه الکتریکی ساخت آمریکا و برخی کشورهای آسیایی درآمده است و خود نیز برای سرکوب شورشهای مردمی در کشورش از این ابزار استفاده می‌کند. در سپتامبر سال گذشته پلیس مکزیک در شهر کامپیچ با ماشین‌های آب پاش به سوی چهارصد تظاهرکننده که به نتایج انتخابات اعتراض داشتند هجوم برد و سپس ماموران امنیتی با باتون‌های الکتریکی یک متری خود وارد کارزار شدند و به جان تظاهرکنندگان افتادند، خانم لیدا سیلاوسوسا ۵۲ ساله می‌گوید: «بر اثر هجوم ماموران به زمین افتادم ولی آنها رهایم

نکردند و با باتون‌های خود شوک‌های دردناک الکتریکی را به سینه، شکم، پاها و سرتاسر بدنم وارد کردند که به کلی از حال رفتم.» اسناد وزارت بازرگانی آمریکا نشان می‌دهد که واشنگتن در دهه گذشته ارسال دهها محموله تفنگ‌های برقی بی‌حس کننده و باتون‌های برقی را به عربستان سعودی، علی‌رغم سوابق طولانی این کشور در شکنجه مخالفان خود و زندانیان تصویب کرده است. شرکت‌های تولید کننده این ابزار برای صدور کالای خود به برخی از کشورها مکلف به دریافت مجوز از وزارت بازرگانی

هستند. وزارت بازرگانی در توجیه صدور مجوز صادرات می‌گوید پس از آن که اطمینان یافته که این ابزار به دست ناقضان حقوق بشر نخواهد افتاد اقدام به صدور چنین مجوزهایی کرده است. شرکت «ارتاسر» برای فروش هزاران سپر که در آنها برق جریان دارد و برای کنترل جمعیت به کار می‌روند با دولت ترکیه مذاکراتی انجام داده است. ناظران حقوق بشر می‌گویند مذاکرات این شرکت آمریکایی و مقامات امنیتی ترکیه درحالی انجام می‌شود که در ترکیه شکنجه با وسعتی گسترده جریان دارد. مقامات یک زندان جدید در آفریقای جنوبی درحال بررسی خرید تسمه‌های الکتریکی هستند و گروه‌های حقوق بشر این کشور گله می‌کنند که دولت نلسون ماندلا مجوز شکنجه دادن

زندانیان را صادر کرده است. مقامات وزارت بازرگانی آمریکا می‌گویند نظارت بر تجارت این ابزار تقریباً ممکن نیست. در اروپا مبادله این ابزار میان کشورهای عضو پیمان آتلانتیک شمالی نیاز به کسب مجوز ندارد (مانند کالاهای دیگر) و بارگیری مجدد آن نیز که مبدأ اولیه آن آمریکا بوده است نیز بدون مجوز صورت می‌گیرد. شرکت «ارتاسر» کارخانجات ساخت ابزار شکنجه الکتریکی را در روسیه، مکزیک و تایوان مستقر کرده است که برای صدور کالاهای خود از آمریکا اجازه نمی‌گیرند.

سازندگان باتون‌های برقی و تفنگ‌های بی‌حس کننده و پاره‌ای افسران پلیس آمریکا حتی معتقدند این ابزار برای جلوگیری از خشونت بیشتر ابزاری مفید هستند. زیرا افراد پلیس در برخورد با تبه کاران اگر از این ابزار در اختیار نداشته باشند ناچار از سلاح آتشین استفاده خواهند کرد که زیانهای مرگبارتر دارد. طرفداران این عقیده می‌گویند پلیس آمریکا در رویارویی با جنایتکاران هزاران هزار بار از این ابزار استفاده

کرده‌اند که در هیچ مورد منجر به وارد آمدن آسیب‌های جدی به کسی نشده است. مدیر شرکت «ارتاسر» پا را از این هم فراتر گذاشته و مقامات سازمان عفو بین‌الملل را به مبارزه طلبیده است. او می‌گوید: «این ابزار کسی را نمی‌کشد و حتی جان کسانی را که ممکن بود هدف گلوله قرار گیرند نجات می‌دهد، بنابراین تولیدات ما به اهداف حقوق بشر کمک می‌کند.»

مأخذ: مجله تایم - ۲۰ آوریل ۱۹۹۸
برگردان از بخش ترجمه «گزارش»